

490139

PUNCT

No. 16

REVISTĂ DE ARTĂ CONSTRUCTIVISTĂ

RECTOR: SCARLAT CALLIMACHI

7 MARTIE 1923

Scarlat Callimachi, Marcel Iancu, Ion Vinea, directeurs du CONTIMPORANUL et du PUNCT désirant unir leurs forces de propagande afin de mieux soutenir l'effort moderne en Roumanie, ont décidé la fusion des deux revues en une seule sous le nom de CONTIMPORANUL, qui paraîtra augmenté, une fois par mois et se vendra au prix de 3 lei.

Linoleum de Marcel Iancu

PROMENADE

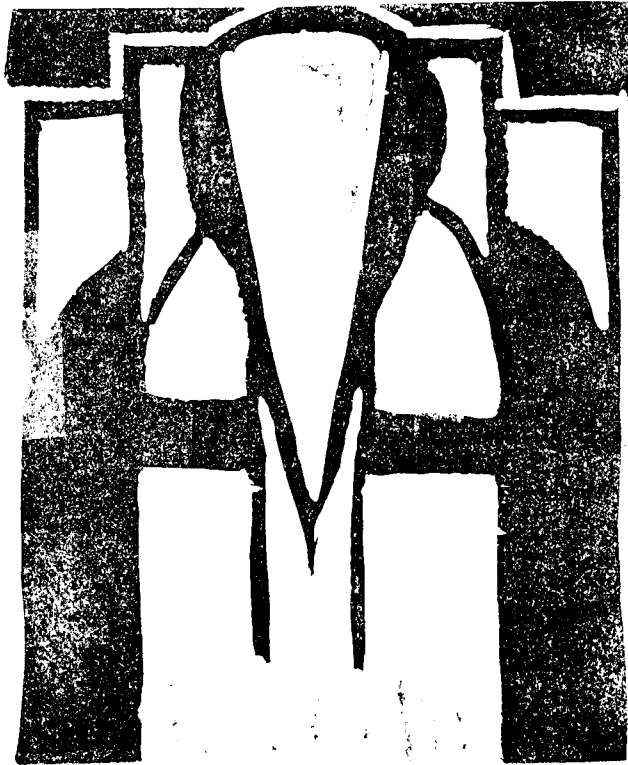
Ballade retournée

Deux voix se choquaient en rebondissant
on dirait la mer
et voici des arbres
jes pas les paroles et les troncs rapeux
là-haut le soieil choisit des feuilles mortes.

Deux voix se choquaieet en rebondissant
Paris n'est, pas loin
Le train s'inclinant tourne minuscule
Le calme est bruyant
la route s'en va mélancoliquement
Douze doigts poilus éffraient quelques mages
Une formme de pin tape à ton chapeau

Deux voix se choquaient en rebondissant
ainsi qu'un souvenir qui grinçait des dents
la molle mousse est là et la liberté
regarde là-bas
les voix sont passées
Trois rochers ventrus acceptent mes bras

Philippe Soupault

LINOLEUM: de Melița Petrașcu

Reclama

La „Ciobanu“
luncă pe chitre soare
Câtă umbră sub pădure
în vitrina fructelor răcoare

Au sosit
struguri timpurii din Sud
banane în piele de căprioară
nucile de cocos
teribil testicular
unde râsetele negrilor se aud
aici, aici

unde cumpără Lily Popovici
sună-ți anii în tălă tare
cipăe meridești în București-Paris.

I. Vinea

Bordeaux

Louis Emié

Métamorphoses

pour Hélène Kra

Sous les réverbères
la lumière est jaune
Sous la Tour Eiffel
le soleil criblé
moi je suis aveugle

Des ponts de cristal
un arc-en-ciel
une mousseline
du papier de soie
des mouches du verre

Quatorze juillet
Le ciel mécanique
dans un autre monde
sauvons-nous vieillir
lanternes bouquets

Les zèbres piétinent
le riche gazon
une autre prairie
des paons et des cygnes
Défense d'aimer

Tragique Alaska
les bars les bougies
une rose rouge
Vous Mary voyons
et ce matelot

Ténèbre embaumée
riches violettes
la dernière nuit
le mouchoir s'agite
Les larmes sont roses

Les plumes d'autruche
sur la panoplie
éventent l'air pur
Ne vous gênez plus
Nous fermons les yeux

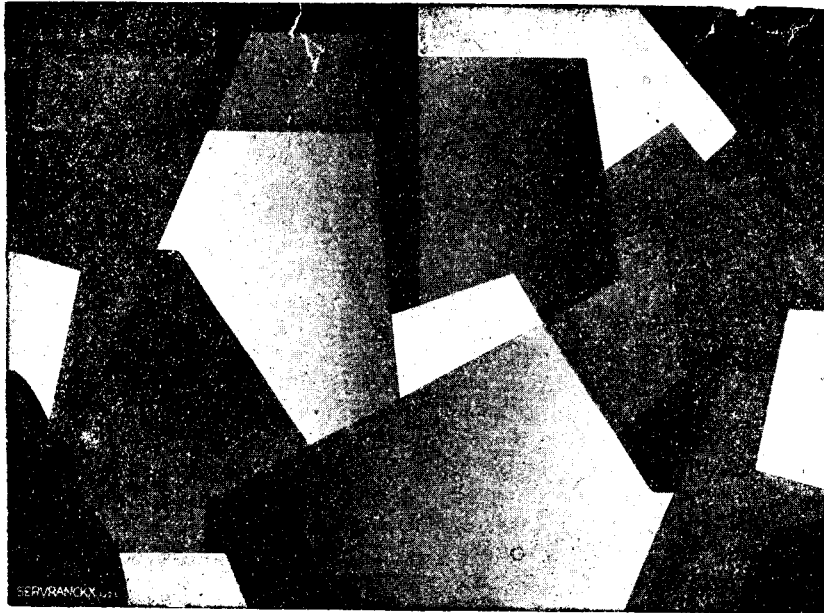
Fraîches arabesques
au plus clair du monde
le coeur ne sait plus
frapper en mesure
Arpèges de harpe

Neiges et parfums
aurores oranges
au fil du rasoir
le silence coupe
les fruits le hasard

Mettre pieds à terre
le ballon captif
le cap est doublé
que la mer est belle
sous cet autre ciel

Le jeu est fini
la porte se ferme
Il ne faudra plus
Des langes de soie
des anges des lois

PEINTURE :

Seri

Z A I L S T U R M

T A B L O U L I V

Frontul, aproape de Minsk.

O noapte ploioasă de toamnă. Anul 1916. Casă de țaran. O odaie puțin luminată. Peste tot răniți : unii sunt pe jos, alții sunt culcați pe brancarde. Un doctor și o infirmieră le dă ajutoare. Gemete și horcăituri.

Infirmiera: (doctorului, încet) Bătrânul moare...

Doctorul: Rană adâncă în pânțele. Suferă mult. Se mișcă.

I rănit: Apă.

Infirmiera: Vin (li da să bea.)

I rănit: Doamne !... Sfântă precistă !... Apă !... mi-e sete...
Mă arde gâtul... mor...

Doctorul: Ai să te vindeci.

I rănit: Am doi copii... doi... sunt mici... apă... (Închide ochii și oftează.) Sfântă, prea curată... Eu... eu...
(Un țipăt.)

Infirmiera: A murit.

Doctorul: Da.

Infirmiera: Biet necunoscut !

Doctorul: Încă unul !

Infirmiera: E al zecilea până acum.

Doctorul: Răni grave, îngrijiri târzii.

II rănit: Mi-e foame. N'am mâncat de trei zile.

Infirmiera: În curând vei mânca.

II rănit: Nimic... nimic... nimic...

Doctorul: (Aprinde o țigare) Nu mă mai țipăcițar de 24 ore se măcelăresc fără milă.

Infirmiera: Germaniiucid,ucid, zi și noaptea... războiul nostru numai au muniții... E îngrozitor... ca vitele.

Doctorul: Sunt inconștienți.

Infirmiera: Și plâng. Țipetele lor, rugăciunile... mistre. Mi-e frică de acest sublim... prea sângeros...

III rănit: Destul ! Imi ardeți ochii... Vine moartea... vine moartea... lasați-mă.

Doctorul: (Infirmierei) O compresă rece pe capete.

III rănit: Sânge... E negru... negru... Voarele se prăvălește în nori. Auzi? Vor să ne

mănânce. Le e foame... Sânge... Lăsați-mă ! Sunt sărac... sărac... o rublă... Mi-e sete... sete... sunt bun... bun... Vă iubesc. Negru, negru. Sânge. Vorbiți. Dece tăceți ? Soare ? (Geme) Nu, nu, mâine... e negru.

Doctorul: Deșteaptă pe ceilalți răniți.

Infirmiera: Toate camerele sunt pline. Nu putem să-l lăsăm afară. E prea umed și prea frig.

Doctorul: Nu poate trai mult.

III rănit: (Cu putere și ură) Nu ! sunt sărac... bolnav... O rublă Lăsați-mă ! Ochii ard... (Din ce în ce mai tare) Nu... Criminalii ! (Urlă.)

Infirmiera: Ce pot să-i fac ?

Doctorul: Nimic.

Infirmiera: O injecție cu morfină.

Doctorul: Nu. N'avem multă. Trebuie s'o păstrăm pentru cei, ce mai pot fi scăpați.

Infirmiera: Mi-e milă de acest om. E încă atât de tânăr.

Doctorul: Sărmanul băiat. (Se aduc alți răniți.)

Infirmiera: (Brancadierilor) Câți sunt ?

Brancard.: Șase.

Infirmiera: Culcați-i în colț, lângă fereastră.

Brancard.: Ploaie înăuntru.

Infirmiera: De când ? (Se apropie de

Hârtia e udă.
să facem ?

Doctorul: Bateți scânduri la fer

Infirmiera: Nu avem.

Doctorul: Atunci ?

Brancard.: Astupați ferea

Infirmiera: Să încerc

Zail: (Rănit

mă ma

Sufăr...

nu,
og
)

(Geme) Mă doare... Mi-e frig...
 (Zail) Te simți mai bine?
 ... mă doare capul (Încearcă să-și ducă
 mâna la frunte) Aici... un glonte de mitralieră...
 Nu atinge pansamentul.
 Mă doare...
 Puțin curaj și puțină răbdare.
 Răbdare? Am avut. De luni, de când umblăm
 ca o mașină sinistă și imensă. Am văzut lucruri
 îngrozitoare. Moarte pretutindeni, sânge și urlete.
 Nu, nu e prea îngrozitor! Când îmi amintesc
 plâng. I-am văzut scuișându-se sânge și pământ.
 Adunându-și mâțele din praf, aruncându-și frații
 în mormintele pierdute în imensitatea nemiloasă.
 Urlau cuvinte murdare, când țâșnia sângele din
 trupul lor... Dumnezeu era departe de toți acești
 oameni... Dumnezeu... (Geme) Mă doare... Mi-e
 frig... frig...

Doctorul: Uite o pătură, O să te încălzești.

Zail: Mulțumesc. (Fără putere.) O să înnebunesc.

Infirmiera: De ce?

Zail: Glonțele mi-a atins desigur creierul. Gândesc
 anevoe... sunt momente, când nu pot să-mi mai
 reamintesc trecutul. Uitarea pășește spre mine...
 E începutul nebuniei.

Doctorul: (Cu bunățate) Nu.

Zail: E îngrozitor!... Mor tot atât de ușor ca cele mai
 plăpânde ființe. Asta îngrozește... (Pauză). Tră-
 ește... o clipă după... e rece... mort... singur...
 singur de tot (Geme). Sunt încă în viață? (Pri-
 vește cu frică în jurul lui) Morți peste tot!

III rănit: Negru... sângele e negru... sunt tot acolo... vin...
 sunt sărac... (Un strigăt de desnădejde) sărac...
 o rublă...

Zail: Nebun... (O pauză îndelungată).

Infirmiera: Nu, are febră.

Zail: E nebun.

Doctorul: Nu, nu-i nebun.

Zail: Cine-i?

Doctorul: Nu știu... Un soldat dintr'un regiment de infan-
 terie.

Zail: Necunoscutul.

Infirmiera: Un er...

Zail: Un m... ntem niște cadavre... Dacă nu murim
 azi, ... mâine, sau poimâine...

Infirmiera: Războiul se va sfârși în curând.

Zail: (C... în curând.

Infirmiera:

III rănit:

Zail: t acest glas.

Infirmiera: s regiment.

Zail: las, noaptea... Era o
 deau o lumină bine-
 urul meu. Deodată,
 ță, supra ome-
 strigătul unei
 ne care le-a

Za ...ndea era, când lângă mine, a
 ...nd departe ascunsă în păduric
 ...de aude sgomotul unui bombardan.

In ...ermanii vor ataca din nou.

Za ...scultă un timp) E acelaș glas.

In ...Nu.

Za ...scultă!

In ...Unui rănit) Nu mai mișca brațul.

Za ...auzi?

Infirmiera: Nu.

Zail: (Doctorului) Ascultă!

Doctorul: Aud. Lupta reîncepe.

Zail: E glasul pe care l'am auzit ieri... adese
 ori...

III rănit: Sângele e negru... negru... negru...

Zail: Moartea...

Doctorul: (Cu blândețe) Odihnește-te. Nu mai vort
 cearcă să dormi.

Zail: Să dorm? Nu pot.

Infirmiera: De ce?

Zail: Nu sunt obosit. (O pauză, infirmierei) O să!

Infirmiera: Glumești. Rănile tale nu sunt grave.

Zail: Vreau să mor.

Infirmiera: Nu cred. (Îl privește cu milă).

Zail: Nu vreau să mă mai întorc pe front. I
 vreau să mai văd atâția morți, atâția răniți,
 nu mai pot să aud urlatul tunului, ciocănitul
 mitralierelor, gemetele răniților... Vreau să mor...

Infirmiera: Războiul se va sfârși în curând. E o chestie de
 câteva zile.

Zail: Vreau să mor.

III rănit: Căinii!... Li-e foame.. Li-e foame...

Infirmiera: Măine viața va reîncepe tot atât de calmă, tot
 atât de plăcută, ca înainte.

Zail: Nu... (O liniște adâncă).

Cortina

Scarlăt Callimachi

LA REVUE EUROPEENNE

Philippe Soupault.

G □ Richier, Berlin

Der Sturm, H. Walden Berlin

Les Feuilles Libres, Paris

Alta Tensione, Milano

Bureaux: Str. Batiște 31 Bucurest

CALLIMACHI

Tip. «REFORMA SOCIALĂ»